

Vzpomínka na Danielu Vokolkovou zachraňující

Paní doktorku Vokolkovou jsem poprvé spatřil v 80. letech minulého století v ambitu na Svaté Hoře u Příbrami. Pátrala tehdy ve svém volném čase a ze zájmu po oltářním obraze Zvěstování připisovaném Petru Brandlovi. Obraz měl být v jedné dlouhodobě zavřené nárožní kapli. Komplikovaným procesem se mi podařilo kapli pro ni zpřístupnit – nakonec tam ale Brandlův obraz nebyl.

Prožíval jsem v té době velmi těžké období, čelil jsem zcela marně trestu přeložení do pohraničí. Tenkrát už bolševik neodnímal „státní souhlas k výkonu duchovní činnosti“, neboť cítil, že přeložení z poutního místa do pohraničí bude účinnějším trestem, a také bylo... Místo mého působení vybral opravdu velmi důkladně – Sudety. Městečko bylo zpustlé, nepůvabné a průmyslové. Nejdek (nomen omen). Kostel byl plesnivý, jen s hrstkou věřících. Ta tam byla Boží sláva a úcta, kterou jsem znal ze Svaté Hory.

Prakticky hned po svém letmém zabydlení jsem byl postaven před nutnost bránit stavbě obchodního centra v blízkosti nejdeckého kostela. Nejvyšší bod nově vznikající stavby měl mít 13 metrů, a to hned před průčelím kostela. Jednání bylo vtipně svoláno v době dovolených. Ze zoufalství jsem sehnal kontakt na Státní ústav památkové péče a ochrany přírody, kde někdo přijal hovor s tím, že jednání má být den nato a že prý snad někdo přijede.

Přijela doktorka Vokolková, na kterou jsem ve víru osobních lapálií mezitím úplně zapomněl. Přijela stopem.

Na jednání přišla k mému úžasu hájit zájem farnosti, v té kauze totožný se zájmy památkové péče, kterou jinak měla zastupovat referentka ONV, soudružka s aprobační tělesnou výchova a ruština. Kauza se tenkrát zadrhla, ale až do převratu v roce 1989 byla „Damoklovým mečem“ pro farnost a její hlavní kostel.

Za celou dobu známosti s doktorkou Vokolkovou mohu říci s čistým svědomím, že dokázala skloubit ohleduplnost k církvi s ohleduplností ke kulturním památkám. Její účast na vzniku zákona „jednasedmdesátky“, který byl převratný v reálné ochraně církevních památek, byla podle mého názoru klíčová. Stejně tak jako její snaha zastavit drancování kostelů, v nichž by jinak zbyly jen rezavé skoby ve špinavých stěnách.

Dočkala se však i trpkých zklamání od lidí, kterým důvěřovala a jimž v nouzi pomohla. Ani mnoho vděku nesklidila. Překlenula to nevidanou velkorysostí. Ve své horlivosti pro věc se

SVATOKRÁDEŽ

Obraz Panny Marie Klatovské

1a

SVATOKRÁDEŽ

Sv. Jan Evangelista

V naší rubrice, kde pátráme po majitelích sakrálních předmětů, nalezených státními orgány, se dnes budeme věnovat soše sv. Jana Evangelisty. Socha, kterou zveřejňujeme v kresbě, hledá původního majitele.

Barokní socha z doby kolem roku 1730 je dřevěná, bíle štafirovaná, lemy roucha jsou zlacené. Je nižší než jeden metr. Mohla být součástí sousoší Kalvárie. Může ovšem také pocházet z oltáře „Tří Janů“, kde po stranách titulního oltářního obrazu (či sochy) sv. Jana Nepomuckého stojí socha sv. Jana Křtitele z jedné a právě socha sv. Jana Evangelisty z druhé strany. Zmíněná socha však mohla doplňovat jakékoliv jiné sochařské uskupení, případně stát v kostele samostatně na konzole.

Prosíme, napište nám do redakce, kdo jste byli postiženi krádeží soch právě tohoto typu, přiložte fotografie nebo alespoň popisy. Obálku označte slovem KRÁDEŽ. (kt)

1b

nestavěla až na druhé místo, ale na místo ještě mnohem dál vzadu...

Nakonec ji její touha po spravedlnosti ve výsledku stála život.

P. Mgr. Jan PRAŽAN

Římskokatolická farnost v Nejdce

prazan@bip.cz

Panna Maria Klatovská

V naší rubrice, kde pátráme po majitelích nalezených sakrálních předmětů, tentokrát přinášíme vyobrazení jednoho z nejproslulejších českých mariánských obrazů. Obraz Panny Marie Klatovské byl od konce 17. století velice často kopírován. Je charakteristický frontálním postojem Panny Marie a nápisy: IN GREMIO MATRIS SEDET SAPIENTIO PATRIS. RITRATO DELLA IMAGINE MIRACULOSA MADONNA DE RE IN VALLE DI VEGEZZO. Několik kopií bylo nalezeno státními orgány a stále ještě hledají majitele. Možná, že pocházejí právě od vás. Pokud byl takový obraz odcizen také ve vašem kostele či kapli, zašlete nám fotografie nebo alespoň popisy s uvedením rozměrů a popisů rámu. Obálku označte slovem KRÁDEŽ.

Na základě vašich ohlasů se již rozběhlo pátrání po odcizených předmětech, na které jste nás upozornili. (kt)

Nepochází tato socha právě od vás?

Obr. 1a–b. Jedny z mnoha příspěvků Daniely Vokolkové publikované v Katolickém týdeníku jako výzva k identifikaci policií zabavených děl z českých kostelů. Repro z: Katolický týdeník, 1995, č. 32 a 33.